

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7588

гр. София, 30.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **6244** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] чрез адв. Т. Т. и адв. В. В. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-29002920006191-091-001/29.12.2021г., потвърден с Решение № 446/25.03.2022г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С.. С писмена молба от 15.09.2022г. от страна на процесуалните представители на жалбоподателя е направено искане за спиране на настоящото производство на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК до приключване, чрез взаимно споразумение или постановяване на решение, на Процедура за постигане на взаимно споразумение и арбитражно решение, уредена в раздел III на Конвенция за премахване на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалби на свързани предприятия (90/436/ЕИО), по която Република България е страна, съгласно Акта за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори на Европейския съюз, приложима за процесните данъчни периоди 2014г. – 2017г. /Конвенцията/. Към молбата за спиране е приложено заверено копие на подадено от жалбоподателя искане за инициране на процедура по взаимно споразумение и арбитражно производство от 25.08.2022г. до директора на дирекция СИДДО при ЦУ на НАП. В молбата са изложени аргументи, че доколкото процедурата за постигане на взаимно споразумение касае същите корекции /намаляване/ на разходите по трансакции с Л. дружества, направени с обжалвания РА и предмет на спора в настоящото производство, то се явява обуславящо за настоящото дело.

В предоставения на ответника срок за становище не е изразено такова.

СЪДЪТ намира искането на процесуалния представител на жалбоподателя за спиране на настоящото производство до приключване на Процедурата, уредена в чл. 6 и чл. 7 от цитираната по – горе Конвенция за неоснователно, предвид следните съображения: Съгласно § 2 от ДР на ДОПК, за неуредените с този кодекс случаи се прилагат

разпоредбите на АПК и ГПК. Предпоставките за спиране са изрично и изчерпателно уредени в нормата на чл.229 от ГПК. Спирането на делото представлява временно преустановяване на развитието на производството, т. е на извършване на процесуални действия от съда и страните ,при което се запазва както висящността на процеса и важимостта на извършените процесуални действия, така и възможността след отпадане на причината за неговото спиране, то да продължи своето развитие. Спирането на делото настъпва по силата на закона, по разпореждане на съда или по волята на страните. Първото настъпва автоматично с осъществяване на юридически факт, с който законът свързва спирането без да е необходимо разпореждането на съда или искане на страната- чл.229,ал.1,т.2,3 и 7 ГПК, второто- когато при наличие на предвидени в закона факти, съдът е длъжен да разпорежи спиране на делото-чл.229,ал.1,т.4,5 и 6 ГПК и третото – при наличие на общо съгласие на страните – чл.229,ал.1 т.1 ГПК. По разпореждане на съда спиране на делото се извършва в хипотезите на чл. 229,ал.1, т.4, 5 и 6 ГПК- когато е налице връзка на обусловеност между спряното дело и друго висящо дело, изходът от който е с обуславящо значение за спряното.

В конкретния случай, в АССГ или в друг съд не се води дело, което е от значение за изхода на спора. Представеното от жалбоподателя копие на искане за инициране на процедура за постигане на взаимно споразумение или постановяване на арбитражно решение, уредена в Конвенцията не обуславя наличието на предпоставките по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК и не е сред хипотезите за спиране на производството пред съд. Твърденията на жалбоподателя не касаят наличието на образувано друго дело, от значение за изхода на настоящото. Същевременно представените документи не доказват и обстоятелството да е образувана от компетентния орган на договаряваща държава процедура за предотвратяване на двойно данъчно облагане, която съгласно чл. 6, т. 1 от Конвенцията се прилага независимо от средствата за защита, предвидени във вътрешното право на съответните договарящи държави. С оглед на това искането е неоснователно.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че не са налице предпоставките по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, за спиране на съдебното производство. Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „;МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ Е., ЕИК-[ЕИК], чрез адв. Т. и адв. В., за спиране на производството по адм. дело №6244 по описа за 2022 г. на АССГ Трето отделение, 17 състав на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, вр. с §2 от ДР на ДОПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: